

Synoda o synodalitě 2021-2023

Farnost: Černívsko

Moderátor: Marta Šmrhová

E-mail: smrhovamarta@seznam.cz

Otázka: 10 Formovat se v duchu synodality

Kterou synodální otázku jste si vybrali? č. 10 SYNODALITA ZAHRNUJE OTEVŘENOST A OCHOTU VŮČI ZMĚNĚ, FORMACI KE SPOLUPRÁCI A TRVALÉ VZDĚLÁVÁNÍ SE V TOMTO STYLU ŽIVOTA

Zde vložte stručný ZÁVĚR KE ZVOLENÉMU TÉMATU. Popište, k jakým závěrům vaše skupinka na základě naslouchání a rozlišování dospěla. Pokuste se své závěry rozřadit podle následujících kategorií:

- 1) Co je podle vaší skupinky v souvislosti s vybraným tématem nejdůležitější závěr týkající se vaší FARNOSTI? (max. 500 znaků)

Zformovala jsem otázky, na které naše skupinka upřímně odpověděla, diskuze byla spíše individuální, ale důvěrná.

Téměř všichni se shodli na tom, že chtějí přiblížit Boha lidem ve vlastní rodině, obci, práci, když je příležitost a druhý chce poslouchat. Záleží jim na druhém člověku, pomohou s nákupem, sousedská výpomoc, rozhovor. Setkali se též s odmítnutím, nepochopením, co se týká evangelizace, ale nevzdávají to (tichý příklad, modlí se za své rodiny, vnoučata, sousedy, lidi v práci). Příležitostně vezmou vnoučata do kostela, pozvou i do kostela lidi nevěřící, nebo, kteří kdysi chodili. Pro některé to byla nová zkušenost, brali víru za svou soukromou věc. Ne každý dokáže o Bohu s druhými mluvit, ale modlit se za druhé můžeme všichni, snažíme se společně modlit před a po mši sv. Do životních situací jsme zvyklí zvat Boha Otce, Syna a Pannu Marii, nově jsme se naučili prosit o dary Ducha svatého, abychom správně rozlišovali.

Pozor na posuzování druhých, někteří se cítí ve farnosti částečně nepřijati, potřebovali by zažít úsměv, vlídné slovo, milý pohled, také zaznělo, že nám chybí obyčejná radost z víry. Našeho kněze si vesměs velmi váží a necítí se být odstrčeni, někteří mají krásnou zkušenost zvláště s doprovázením svých nemocných. Jsou však i hlasy: bojím se kněze, strach z komunikace, odmítnutí, co si o mě pomyslí zvláště při zpovědi.

Někteří by chtěli dělat nějaké společné akce - úklid kostela, farní setkání, výlety, večery chval...Pozvala jsem lidi na zpěvy z Taize, příležitostná setkání SMM a ŽR, adorace SJVS,duchovní obnovy v Blatné, všechny naše farnosti jsou propojené.

Též se otevřela otázka hudby při mši sv., předepsané zpěvy jsou nezpěvné, texty často těžké na pochopení, chybí jim písně k Pánu Ježíši a Panně Marii. Doporučila jsem písně si přečíst jako modlitbu.

Otázka vyučování náboženství převládá názor učit ve škole, člověkem, který to umí s dětmi a žije s Bohem.

Seznámili jste s tímto závěrem správce farnosti? Ano

- 2) Co je podle vaší skupinky v souvislosti s vybraným tématem nejdůležitější závěr týkající se naší DIECÉZE? (max. 500 znaků)

Jsme farnost, kde máme mši sv. 1x za 14dní, přesto máme společné modlitby před a po mši sv. – Korunku k BM, křížové cesty, májové... Další možné aktivity v Blatné, naše farnosti jsou propojené.

V rámci diecéze na co se zaměřit- ukazovat svým životem možnou cestu k Bohu, nechat možnost výběru, protože svobodná vůle je dar Boží. Neodsuzovat druhé, protože jdou jinou cestou k Bohu než já, někdo je osloven skrze rytmické Večery chval, oslovují jej přímluvy z lidu, ale na mši sv. nepřijdou, cítí se tam špatně, neví, co mají dělat, jsou jim nepříjemné pohledy druhých. Pak jsou lidé tiché modlitby a mše sv. Je třeba všechna společenství mít v úctě, navzájem se za sebe modlit, v dobrém se ovlivňovat, protože jsou chyby na obou stranách a my jsme údy jedné církve. Co z toho plyne, snažit se žít svatě – dělat malé každodenní věci s velkou láskou. Právě lidé nevěřící to od nás očekávají, musí z nás být cítit pokoj a radost, ale také mají dojem, že si musíme nechat všechno líbit, že se nesmíme bránit. Mnozí hledají Boha, ale odmítají církev(skandály kněží, desatero, zpověď) Jsou v přírodě, svoje hříchy vyznávají přímo Bohu. Musí z nás křesťanů zářit radost z víry, důvěrný vztah s Bohem, využívat dary naší katolické církve zachovávat desatero, upřímně se zpovídat, činit pokání prosit o dar modlitby, čistoty a lásky ke každému člověku. Ta opravdovost, zapálení pro Boží věci, to oslovuje lidi okolo nás, naše skutky. Závěr z toho milovat tyto lidi, nabídnout pomoc, pozvat je třeba na Modlitbu Taize, modlitbu růžence, nechat otevřený kostel, kapličku...

V otázce výuky náboženství převládá názor vrátit do školy, aby měli možnost přijít i děti z nevěřících rodin.

Předepsané duchovní zpěvy při mši sv. jsou sice důstojné a slavnostní, ale mnohdy nezpěvné, texty těžko pochopitelné, jsou lidem vzdálené, chtějí si zazpívat od srdce Písně k Panně Marii a Pánu Ježíši.

- 3) Co je podle vaší skupinky v souvislosti s vybraným tématem nejdůležitější závěr týkající se CELÉ KATOLICKÉ CÍRKVE? (max. 500 znaků)

Závěr, který z naší skupinky vyšel: nevyčítat, vyslechnout, jít příkladem. Abychom měli srdce otevřené pro druhé, měli v srdci pokoj a radost musíme být napojeni na Pána. V každé životní situaci vždy hledat, co nám tím chtěl Bůh říci. Všichni jsme na cestě a všichni musíme hledat Boží vůli, vzývat Ducha svatého, začít den ranní modlitbou.

Křesťané nevěřícím připadají upjatí, smutní a zároveň cítí se od nás nepřijatí, mají dojem, že my jsme Ti vyvolení a oni nemají šanci a my je ani mezi sebe nechceme a navíc náš život není pro ně příkladem. Velmi citlivě se jich dotýkají zvláště celosvětové sexuální skandály a také majetek církve. Očekávají od nás dokonalost, ale zároveň mají pocit, že si musíme nechat všechno líbit a to oni takhle dopadnout nechtějí, a tak zůstávají okolo církve, snaží se žít dobrý život, hledají Boha v přírodě a vyznávají se pouze Jemu.

Můžete přidat citaci nebo parafrázi, které ve skupince zazněly a jsou důležité vzhledem k vybranému tématu.

DĚLAT MALÉ VĚCI S VELKOU LÁSKOU